

hane. Iffor var den nemlig opført med en kalkuleret Indtægt til Staten af 60,000 Rd., men iaar er der kun kalkuleret en Indtægt af den af 47,000 Rd., uagtet den meget større Strækning, der, efter hvad man venter, nu vil komme igang, og uagtet denne Bane, hvis jeg ikke huffer feil, blev aabnet midt i Finantsaaret 1862—63, findes der dog i Statsregnskabet for dette Aar ikke Noget derom. Ogsaa i denne Henseende turde jeg maaskee saaledes forvente en Udtalelse fra den ærede Ministers Side. — Med Hensyn til samme Paragraf skal jeg tillade mig en Bemærkning, som maaskee kan have den Indflydelse, at der til 2den Behandling vil blive stillet et Ændringsforslag.

I Sessionen 1859—60 var det under Omtale, om det ikke var rigtigst at skaffe Staten en Indtægt ved at stille til Auktion den Ret, som adskillige Blade have, at alle retslige Bekjendtgørelser skulle indføres i dem, Noget, der giver dem en meget større Udbredelse, end de i Reglen ellers vilde faae, og som skaffer Eierne en meget betydelig Indtægt. I Pressen har der mange Gange været Tale derom, uden at Sagen dog er bleven Gjenstand for en udtømmende Diskussion, men under Forhold som de nuværende, da Staten kan trænge til alle de Indtægter, den kan faae, synes det paa Tide, at man tager det Spørgsmaal under Overveielse, om det ikke var rigtigst at afholde en saadan Auktion, for at see, hvor stor en Sum man kunde faae ind for denne store Ret. — Jeg skal nu gaae over til § 6, der har været Gjenstand for en Diskussion mellem den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) og den høitærede Finantsminister. Jeg maa være enig med den ærede Minister i, at de Spørgsmaal, den ærede Rigsdagsmand fremdrog, kun findes i Videnskaben, men ikke i Livet, thi det er ganske vist, at ingen Finantsminister kunde tænke paa at foreslaae en Skat, naar han ikke vidste, om han derom skulde henvende sig til Rigsdagen eller til Rigsraadet; der er saamange andre Skatter, han kan foreslaae, med Hensyn til hvilke han veed, hvorhen han skal gaae for at faae dem bevilgede. Derimod maa jeg foreløbig, indtil jeg bliver bedre oplyst, erklære mig ude

af Stand til at foreslaae den sidste Passus i § 6, der lyder saaledes: „Fremdeles bliver at ubrede den paa Kongeriget faldende Andeel af det Beløb, hvormed de for det hele Monarkti fælles Udgifter maatte overstige de for Monarkiet fælles Indtægter“. Vi havde en Fælleslovsforfatning af 2den Oktober 1855, der kaldtes „Forfatningslov for Monarkiets fælles Udliggende“, men den er ophævet, hvad enten man nu, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) anseer det for meget uheldigt, eller man med mig betragter det som meget heldigt, og vi have derfor ikke mere nogen Fælleslovsforfatning for Monarkiet, hvorefter vi have en Fælleslovsforfatning for Danmark-Slesvig af 18de November 1863. Nu skulde jeg mene, at fra det Omraade, for hvilket vor Fælleslovsforfatning gjælder, hidvære ogsaa vore Fællesindtægter, og naar vi altsaa skulde tilsvare Noget til de fælles Udgifter, maa det være til Udgifterne for de Landsdele, for hvilke Fælleslovsforfatningen eksisterer, og ikke til de Landsdeles Udgifter, for hvilke en Fælleslovsforfatning kun har eksisteret, men ikke eksisterer mere. Jeg seer derfor ikke, hvorledes der i den af mig paaapegede Sætning kan vedblive at staa „Monarkiet“, men jeg venter at blive belært i denne Retning, da jeg maaskee kan have taget feil. — Ved § 8 har jeg, efter hvad der alt er sagt, kun faa Bemærkninger at gjøre. Jeg skal henstille til de Medlemmer, der i sin Tid vare saa ivrige for at faae 4000 Rd. til Dyprettelsen af tekniske Institutter og til Industrindstillinger i Kjøbstæderne, om der virkelig i denne Retning var en saadan Trang tilstede, at det var rigtigst at tage sig saaledes af Sagen, som de gjorde, idet de vundne Erfaringer nu have bevirket, at Ministeriet kun anseer sig berettiget til at foreslange 2000 Rd. dertil, da der ikke i Kjøbstæderne har vist sig Lyst til at bidrage udover dette Beløb. Der er 68 Kjøbstæder, og det er altsaa 30 Rd. for hver.

Angaaende Veivæsenet maa jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Nogle af de hpperste Anlæg, vi have her i Landet, ere vistnok Chausseerne; det er overordentlig heldigt, at vi have haft Tid og Leilighed til at faae dem istand, og jeg maa aldeles slutte mig til den høitærede